

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

W GDAŃSKU

Gdańsk, dnia 30 października 1971 r. Nr 17 Poz. 116—122

TREŚĆ:

116

UCHWAŁA Nr 59/71

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 22 kwietnia 1971 r.

w sprawie zatwierdzenia zmiany fragmentu szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego części jednostki przestrzennej Oliwa w mieście Gdańsku.

Na podstawie art. 25 ust. 2 w związku z art. 23 ust. 2 i art. 24 oraz art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się zmianę niżej określonego fragmentu szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego jednostki przestrzennej Oliwa w mieście Gdańsku, zatwierdzonego uchwałą Nr VII/61/68 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 10 kwietnia 1968 r. (Dz. Urz. WRN Nr 15, poz. 73) — polegającą na zmianie przeznaczenia terenu w rejonie ograniczonym ulicami Chłopską, Piastowską, Drogą Czerwoną i Potokiem Jelitkowskim — uwidocznionego na rysunku planu w skali 1 : 2000 i w tekście planu, stanowiących integralną część niniejszej uchwały.*)

§ 2.

Zobowiązuje się Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku do:

1) spowodowania wywieszenia odpisów niniejszej uchwały na tablicy ogłoszeń tego Prezydium i Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej Gdańsk-Wrzeszcz oraz ogłoszenia w lokalnym czasopiśmie informacji o zatwierdzeniu przedmiotowej zmiany planu;

2) umożliwienia zainteresowanym zapoznania się z zasadami zmiany planu, o której mowa w § 1, i udzielania im odpowiednich informacji o tej zmianie — zgodnie z wymogami zawartymi w art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium
F. Wojtyło

Przewodniczący Prezydium
J. Nikołajew

* Rysunku planu i tekstu planu nie ogłasza się.

117

UCHWAŁA Nr 67/71

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 7 maja 1971 r.

w sprawie zatwierdzenia zmian fragmentów szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego jednostki przestrzennej Śródmieście w mieście Gdańsku.

Na podstawie art. 25 ust. 2 w związku z art. 23 ust. 2 i art. 24 oraz art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r.

o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się zmiany niżej określonych fragmentów szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego jednostki przestrzennej Śródmieście w mieście Gdańsku zatwierdzonego uchwałą Nr 44/69 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 5 marca 1969 r. (Dz. Urz. WRN Nr 7, poz. 45) — polegające na zmianie przeznaczenia terenów położonych w rejonach ograniczonych następującymi ulicami:

1) Zaroślak, Na Stoku, Zakątną i Kustosza;
2) Sienną Groblą, Wiesława, Siennicką i Martwą Wisłą;
3) Podwale Grodzkie, Elżbietańską, Bielańską, Podbielańską, Karmelicką;
4) Straganiarską, Warzywniczą, Świętojańską, Minogi;
5) Wielkie Młyny, Katarzynki, Profesorską, Mniszki i Rzeką Radunią;
6) Okopową, Toruńską, Rzeźnicką, Św. Trójcy;
7) Elbląską, Św. Barbary, Barbarki, Krowoderską

— uwidocznionych na rysunku planu w skali 1 : 2000 i w tekście planu (stanowiących integralną część niniejszej uchwały*).

§ 2.

Zobowiązuje się Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku do:

1) spowodowania wywieszenia odpisów niniejszej uchwały na tablicy ogłoszeń tego Prezydium i Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej Gdańsk-Śródmieście oraz ogłoszenia w lokalnym czasopiśmie informacji o zatwierdzeniu przedmiotowych zmian planu;
2) umożliwienia zainteresowanym zapoznania się z zasadami zmian planu, o których mowa w § 1, i udzielania im odpowiednich informacji o tych zmianach — zgodnie z wymogami zawartymi w art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium
w/z
St. Szydłowski
Zastępca Przewodniczącego

Przewodniczący Prezydium
J. Nikołajew

---

* Rysunku planu i tekstu planu nie ogłasza się.

118

UCHWAŁA Nr 55/250/71

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Elblągu

z dnia 15 lipca 1971 r.

w sprawie podwyższenia stawek odszkodowania za grunty przejęte na własność Państwa z przeznaczeniem na działki budowlane na obszarach wsi powiatu elbląskiego.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (jednolity tekst w Dz. U. z 1969 r. Nr 27, poz. 216) w związku z art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Stawki odszkodowania za grunty przejęte na własność Państwa — w trybie art. 8 ust. 1—3 powołanej ustawy — z przeznaczeniem na działki budowlane (mieszkaniowe i zagrodowe) podwyższa się jak w załączniku do niniejszej uchwały, mianowicie w granicach od 80% do 1600% cen określonych zarządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 15 grudnia 1969 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Monitor Polski Nr 53, poz. 424 — bez czterdziestoprocentowej zniżki wprowadzonej uprzednio na obszarze powiatu elbląskiego).

§ 2.

Traci moc uchwała Nr 47/188/66 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Elblągu z dnia 11 listopada 1966 r. w sprawie zwiększenia ceny sprzedaży działek budowlanych w powiecie elbląskim.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium
K. Gliniecki

Przewodniczący Prezydium
H. Diffenbach

Załącznik do uchwały Nr 55/250/71 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Elblągu z dnia 15 lipca 1971 r.

WYKAZ

podwyższonych stawek odszkodowania za grunty przejęte na cele budownictwa we wsiach powiatu elbląskiego.

Lp.	Nazwy wsi	Procenty podwyższenia stawek odszkodow.	Rodzaje gruntów	Stawki odszkodowania w złotych za 1 m² gruntów w klasach:							
				I	II	IIIa	IIIb	IVa	IVb	V	VI
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1.	Suchacz	1600	a) grunty orne	52,70	49,30	30,60	28,05	25,50	23,80	16,15	11,90
2.	Gronowo Elbląskie		b) użytki zielone	52,70	49,30	30,60	—	18,70	—	9,35	5,95
3.	Drewnik										
4.	Kamionek Wielki										

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
5.	Rubno Wielkie	560	a) grunty orne	20,46	19,14	11,88	10,89	9,90	9,24	6,27	4,62
6.	Kazimierzowo		b) użytki zielone	20,46	19,14	11,88	—	7,26	—	3,63	2,31
7.	Raczki Elbląskie										
8.	Władysławowo										
9.	Dębica										
10.	Dąbrowa	260	a) grunty orne	11,16	10,44	6,48	5,94	5,40	5,04	3,42	2,52
11.	Jegłownik		b) użytki zielone	11,16	10,44	6,48	—	3,96	—	1,98	1,26
12.	Gronowo Elbl.										
13.	Milejewo										
14.	Łęcze										
15.	Pogrodzie										
16.	Komorowo										
17.	Markusy										
18.	Zwierzno										
19.	Żurawiec										
20.	Bogaczewo										
21.	Pilona										
22.	Krasny Las										
23.	Nowe Dolno	80	a) grunty orne	5,58	5,22	3,24	2,97	2,70	2,52	1,71	1,26
24.	Dzierzgonka		b) użytki zielone	5,58	5,22	3,24	—	1,98	—	0,99	0,63
25.	Stankowo										
26.	Topolno										
27.	Zalesie										
28.	Przybyłowo										
29.	Chojnowo										
	Pozostałe wsie w powiecie elbląskim, nie wymienione pod lp. 1—29	140	a) grunty orne	7,44	6,96	4,32	3,96	3,60	3,36	2,28	1,68
			b) użytki zielone	7,44	6,96	4,32	—	2,64	—	1,32	0,84

119

UCHWAŁA Nr 74/469/71

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Pucku

z dnia 24 sierpnia 1971 r.

w sprawie podwyższenia stawek odszkodowania za grunty przejęte na własność Państwa z przeznaczeniem na działki budowlane na obszarach wsi powiatu puckiego.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (jednolity tekst w Dz. U. z 1969 r. Nr 27, poz. 216) w związku z art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Stawki odszkodowania określone przepisami ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (jednolity tekst w Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94) za grunty osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej przejęte na własność Państwa — w trybie art. 8 ust. 1—3 powołanej ustawy o terenach budowlanych na obszarach wsi — w niżej wymienionych wsiach powiatu puckiego podwyższa się:

1) o 300% — we wsiach: Rekowo Dolne w gromadzie Połchowo; Rewa w gromadzie Kosakowo oraz Chłapowo i Tupadły w gromadzie Strzelno;

2) o 200% — we wsiach: Pogórze w gromadzie Kosakowo; Mrzezino, Smolno i Zelistrzewo w gromadzie Zelistrzewo oraz Swarzewo, Gnieżdżewo i Połczyno w gromadzie Połczyno;

3) o 100% — we wsiach: Dębogórze, Mechelinki, Mosty, Pierwoszyno, Kazimierz i Kosakowo w gromadzie Kosakowo; Rekowo Górne, Sławutowo i Połchowo w gromadzie Połchowo; Brudzewo, Darżlubie i Zdrada w gromadzie Połczyno; Łebcz, Mieroszyno i Strzelno w gromadzie Strzelno; Połchówko, Parszkowo, Kłanino, Starzyński Dwór, Werblinia i Starzyno w gromadzie Starzyno; Domatowo, Domatówko, Mechowo i Leśniewo w gromadzie Leśniewo oraz Goszczyno, Krokowa, Karwieńskie Błota, Karlikowo, Kartoszyno, Lubocino, Lubkowo, Jeldzino, Minkowice, Odargowo, Sobieńczyce, Świecino, Sulicice, Sławoszyno, Tyłowo i Żarnowiec w gromadzie Krokowa;

4) na terenie wsi: Brzyno, Biała Góra, Słuchowo i Wierzchucino w gromadzie Wierzchucino stawkę odszkodowania podwyższa się o 100% z jednoczesnym wyrównaniem ceny podstawowej gruntów do poziomu ceny określonej w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2 zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 15 grudnia 1969 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Monitor Polski Nr 53, poz. 424).

§ 2.

Traci moc uchwała Nr 58/384/71 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Pucku z dnia 8 marca 1971 r. w sprawie podwyższenia stawki odszkodowania za grunty przejmowane na własność Państwa, wyznaczone w planach zagospodarowania przestrzennego jako tereny budowlane budownictwa mieszkaniowego i zagrodowego na obszarach wsi powiatu puckiego (niepublikowana).

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium
J. Ficek

Przewodniczący Prezydium
T. Raniowski

120

ZARZĄDZENIE Nr 2/71

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie

z dnia 27 września 1971 r.

w sprawie przeprowadzenia powszechnej akcji odszczurzania na terenie miast Wejherowa, Rumi i Redy.

Na podstawie § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Dz. U. Nr 40, poz. 306; zm. w Dz. U. z 1960 r. Nr 14, poz. 81) w związku z art. 4 ust. 1 pkt 1 oraz art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1.

Zarządza się przeprowadzenie w terminie od dnia 2 listopada 1971 r. do dnia 31 grudnia 1971 r. na terenie miast Wejherowa, Rumi i Redy powszechnej akcji odszczurzania.

§ 2.

Akcja odszczurzania obejmuje nieruchomości państwowe, spółdzielcze, instytucji społecznych i osób fizycznych położone na terenie miast Wejherowa, Rumi i Redy.

§ 3.

Koszty odszczurzania obciążą właścicieli nieruchomości. Należności z tego tytułu podlegają egzekucji administracyjnej według zasad przewidzianych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151).

§ 4.

Odszczurzanie przeprowadzą na terenie miasta Wejherowa Okręgowe Zakłady Zwalczania Szkodników Zbożowo-Mącznych w Gdyni, ul. Czerwonych Kosynierów 41, a na terenie miast Rumi i Redy — Gdański Zakład Dezynfekcji Dezynsekcji i Deratyzacji (Przedsiębiorstwo Państwowe) w Gdańsku-Wrzeszczu, ul. Słowackiego 14.

§ 5.

Zobowiązuje się właścicieli i zarządców nieruchomości do:
1) usunięcia w nieruchomościach śmieci i odpadów, które stanowić mogą pożywienie dla szczurów; instytucje posiadające odpowiednie środki transportowe dokonają wywozu śmieci własnym transportem,
2) zabezpieczenia magazynów żywnościowych, składów paszy itp. przed dostępem gryzoni.

§ 6.

Zobowiązuje się rodziców i opiekunów dzieci przebywających na terenie miast Wejherowa, Rumi i Redy do pouczenia ich o skutkach zatrucia trucizną na szczury oraz do ścisłego nadzorowania i nie pozostawienia ich bez opieki, a posiadaczy zwierząt domowych — do zabezpieczenia ich w czasie akcji odszczurzania przed zatruciem tą trucizną.

§ 7.

Padłe szczury należy spalić lub zakopać głęboko w ziemi w odległości co najmniej 20 m od źródeł wody zdatnej do picia.

§ 8.

Winni niezastosowania się do przepisów niniejszego zarządzenia podlegają karze grzywny do 4,500 zł w trybie postępowania karno-administracyjnego w myśl art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279).

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium
J. Kiedrowski

Przewodniczący Prezydium
w/z
S. Żukowski
Zastępca Przewodniczącego

121

ZARZĄDZENIE Nr 3/71

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kartuzach

z dnia 27 września 1971 r.

w sprawie przeprowadzenia powszechnej akcji odszczurzania na terenie miasta Kartuzy.

Na podstawie § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Dz. U. Nr 40, poz. 306; zm. w Dz. U. z 1960 r. Nr 14, poz. 81) w związku z art. 4 ust. 1 pkt 1 oraz art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1.

Zarządza się przeprowadeznie w terminie od dnia 1 listopada do 30 listopada 1971 r. na terenie miasta Kartuzy powszechnej akcji odszczurzania.

§ 2.

Akcja odszczurzania obejmuje nieruchomości państwowe, spółdzielcze, instytucji społecznych i osób fizycznych położone na terenie miasta Kartuzy.

§ 3.

Kosztami odszczurzania obciąża się właścicieli nieruchomości. Należności z tego tytułu podlegają egzekucji administracyjnej według zasad przewidzianych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151).

§ 4.

Odszczurzanie na terenie miasta Kartuzy przeprowadzi Gdański Zakład Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji — Przedsiębiorstwo Państwowe — w Gdańsku-Wrzeszczu, ul. Słowackiego 14.

§ 5.

Zobowiązuje się właścicieli i zarządców nieruchomości do:

1) usunięcia w nieruchomościach śmieci i odpadów, które stanowić mogą pożywienie dla szczurów; instytucje posiadające odpowiednie środki transportowe dokonają wywozu śmieci własnym transportem,
2) zabezpieczenia magazynów żywnościowych, składów paszowych itp. przed dostępem gryzoni,
3) spalenia lub zakopania padłych szczurów głęboko w ziemi w odległości 20 m od źródeł wody zdatnej do picia.

§ 6.

Zobowiązuje się:

1) rodziców i opiekunów — do pouczenia dzieci o skutkach zatrucia trucizną na szczury oraz do ścisłego nadzorowania dzieci i nie pozostawiania ich bez opieki;
2) posiadaczy zwierząt domowych — do ich zabezpieczenia przed zatruciem trucizną na szczury w czasie akcji odszczurzania.

§ 7.

Winni nie zastosowania się do przepisów niniejszego zarządzenia podlegają — na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczanie chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 297) — karze grzywny do 4.500 zł.

§ 8.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium
Z. Szczepankiewicz

Przewodniczący Prezydium
Cz. Pieprzak

CZĘŚĆ II — PUBLIKACJE

122

OBWIESZCZENIE

Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku

z dnia 16 stycznia 1971 r.

o wpisaniu do rejestru zabytków województwa gdańskiego stu sześciu nieruchomych zabytków dawnego budownictwa, urbanistyki i architektury położonych w mieście Gdańsku.

I. Zgodnie z wymogiem ustanowionym w § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 1963 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków i centralnej ewidencji zabytków (Dz. U. Nr 19, poz. 101) podaje się do publicznej wiadomości, że w myśl decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku wydanych na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48)*) wpisano do rejestru zabytków województwa gdańskiego położone w mieście Gdańsku nieruchome zabytki dawnego budownictwa, urbanistyki i architektury wymienione w wykazie stanowicym załącznik do niniejszego obwieszczenia obejmujący sto sześć zabytków tego typu.

II. Zabytki podlegają ochronie prawnej ustanowionej we właściwych przepisach wymienionej ustawy o ochronie dóbr kultury i o muzeach, która to ochrona — w myśl art. 3 tej ustawy:

1) ma na celu w szczególności zachowanie, należyte utrzymanie oraz społecznie celowe wykorzystanie i udostępnienie zabytków dla celów naukowych, dydaktycznych i wychowawczych;
2) polega przede wszystkim na zabezpieczeniu zabytków przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub dewastacją oraz na zapewnieniu im warunków trwałego zachowania, na opracowaniu dokumentacji naukowej, ewidencji i rejestracji zabytków oraz na ich konserwacji, restauracji lub odbudowie według zasad naukowych.

III. Zakres ochrony zabytków określony jest przede wszystkim w artykułach 18—37 cytowanej ustawy.

IV. Osoby winne dopuszczenia się przestępstw bądź wykroczeń przeciwko dobrom chronionym właściwymi przepisami cytowanej ustawy o ochronie dóbr kultury i o muzeach, tj. winni przestępstw przewidzianych w artykułach 73—76 lub wykroczeń przewidzianych w artykułach 77—79 tej ustawy, podlegają ustanowionej w nich odpowiedzialności karnej (art. 73—76) lub karno-administracyjnej (art. 77—79 w związku z art. 80).

Niezależnie od postępowania karnego lub karno-administracyjnego, organy służby konserwatorskiej zabytków w myśl art. 81 cytowanej ustawy mają prawo przywrócić zabytek (dotknięty przestępstwem lub wykroczeniem) do poprzedniego stanu i do poprzedniego miejsca przechowania — na koszt sprawcy.

V. Ochronie prawnej, o której wyżej mowa, podlegają także zabytki grupy czwartej figurujące w spisie zabytków architektury i budownictwa lecz zwolnienie od wymogu ogłaszania w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej o wpisaniu ich do rejestru zabytków.

Wojewódzki Konserwator Zabytków
mgr inż. arch. Tadeusz Chrzanowski

*) Uwaga: część zabytków objętych załącznikiem do powyższego obwieszczenia wpisano do rejestru zabytków w myśl decyzji wydanych przed dniem 22 maja 1962 r. na podstawie art. 3 wówczas obowiązującego rozporządzenia z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 29, poz. 265 z późn. zm.). To rozporządzenie obowiązywało bowiem do dnia 22 maja 1962 r., w którym zostało ono zastąpione ustawą z 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48).

Załącznik do obwieszczenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 16 stycznia 1971 r.

WYKAZ

nieruchomych zabytków dawnego budownictwa, urbanistyki i architektury położonych w mieście Gdańsku, wpisanych do rejestru zabytków województwa gdańskiego.

Niniejszy wykaz obejmuje sto sześć wymienionych niżej nieruchomych zabytków dawnego budownictwa, urbanistyki i architektury położonych w mieście Gdańsku, wpisanych do rejestru zabytków województwa gdańskiego w myśl decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, który rejestr ten prowadzi według zasad ustanowionych rozporządzeniem z dnia 23 kwietnia 1963 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków i centralnej ewidencji zabytków (Dz. U. Nr 19, poz. 101).

Zabytki te, w niniejszym wykazie oznaczone kolejno cyframi 1—106, są wpisane do powyższego rejestru w jego dziale oznaczonym literą A, zatytułowanym „Zabytki Nieruchome".

Po tekstach (opisach) dotyczących poszczególnych zabytków wymienionych w niniejszym wykazie, podane są (w nawiasach) daty wydania decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku o wpisaniu poszczególnych zabytków do rejestru zabytków województwa gdańskiego oraz numery (pozycje) tego rejestru, pod którymi wpisano do niego następujących sto sześć nieruchomych zabytków dawnego budownictwa, urbanistyki i architektury położonych w mieście Gdańsku:

1. **Park im. Adama Mickiewicza** w Gdańsku-Oliwie o obszarze około 10 ha usytuowany pomiędzy ulicami Armii Radzieckiej, Opacką i Grunwaldzką, założony około 1760 r. według projektu architekta i ogrodnika Kazimierza Dębińskiego. Park ten — będący dawniej ogrodem opatów oliwskich — jest cennym zabytkiem osiemnastowiecznego założenia ogrodowego w Polsce i wyjątkowo pięknym przykładem dwuosiowego układu ogrodowego typu francuskiego z wkomponowanym ogrodem w stylu angielsko-chińskim. Od 1945 r. stanowi on własność Państwa i obecnie pozostaje w zarządzie Miejskiego Przedsiębiorstwa Robót Ogrodniczych w Gdańsku.
(Dec. z dnia 15 stycznia 1971 r.; Nr rej. 1).

2. **Budynek** mieszkalny Nr 12 przy ul. Opackiej w Gdańsku-Oliwie, wzniesiony w połowie dziewiętnastego wieku, stanowiący własność Państwa, aktualnie użytkowany przez Miejskie Przedsiębiorstwo Robór Ogrodniczych w Gdańsku.
(Dec. z dnia 10 czerwca 1947 r.; Nr rej. 4).

3. **Budynki** — mieszkalny i gospodarczy — wchodzące w skład nieruchomości Nr 2 przy ul. Bytowskiej w Gdańsku-Oliwie, zbudowane w końcu osiemnastego wieku, będące przykładem konstrukcji szachulcowej wypełnionej cegłą, stanowiące własność Państwa, aktualnie użytkowane przez Aleksandra Duńca.
(Dec. z dnia 12 września 1959 r.; Nr rej. 6).

4. **Kościół** rektorski pod wezwaniem Najśw. Panny Marii, przy ul. Podkramarskiej Nr 5 w Gdańsku, wzniesiony w latach 1343—1502, gotycki, murowany, trójnawowy, z transeptem i trójnawowym prezbiterium, nakryty sklepieniami gwiaździstymi, sieciowymi i krzyształowymi, mający masywną, oszkarpowaną wieżę od zachodu. Jest on jednym z największych gotyckich kościołów Europy, a należy do parafii rzymsko-katolickiej.
(Dec. z dnia 11 listopada 1959,; Nr rej. 7).

5. **Układ urbanistyczny** miasta Gdańska — z włączeniem do miejskiego obszaru ujętego fortyfikacjami z siedemnastego wieku także późniejszych dzielnic — ograniczony, poczynając od Bramy Oliwskiej, następującymi ulicami: Jana z Kolna, Wałową i Siennicką, dalej granicą przebiegającą za Bramą Elbląską poprzez stadion sportowy, ulicami Na Szańcach i Pustą przecinając rzekę Motławę, otaczając Biskupią Górkę oraz kolonie Fałata i Przyszłość, następnie ulicami Pohulanka, Powstańców Warszawskich i Gen. Dąbrowskiego do Bramy Oliwskiej. Ponadto układ ten obejmuje obszary po obu stronach Alei Zwycięstwa (dawn. Marsz. Konstantego Rokossowskiego).
(Dec. z dnia 11 października 1947 r.; Nr rej. 8).

6. **Dwór z ogrodem** przy ul. Polanki Nr 124 w Gdańsku-Oliwie. Zespół ten pochodzi z końca osiemnastego wieku i posiada klasycystyczne formy stylowe. Stanowi on własność Państwa i jest użytkowany przez jednostkę Wojska Polskiego.
(Dec. z dnia 15 listopada 1947 r.; Nr rej. 15).

7. **Dwór z ogrodem** przy ul. Polanki Nr 125 w Gdańsku-Oliwie, stanowiący klasycystyczne założenie z końca osiemnastego wieku. Jest on własnością Państwa i pozostaje w użytkowaniu Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych w Gdańsku.
(Dec. z dnia 15 listopada 1947 r.; Nr rej. 16).

8. **Budynek** Nr 15 przy ul. Cystersów w Gdańsku-Oliwie — dawna szafarnia klasztoru Cystersów — wzniesiony w latach 1474—1488, gotycki, murowany, w 1945 r. spalony a odbudowany w latach 1959—1965, obecnie należący do Kurii Biskupiej.
(Dec. z dnia 24 listopada 1959 r.; Nr rej. 19).

9. **Kamieniczki** Nr 41 i Nr 42 przy ul. Długi Targ w Gdańsku. Renesansową kamieniczka Nr 41, zwana Złotą Kamienicą, została zbudowana w latach 1609—1618 przez Abrahama van den Blocke'a ma bogatą dekorację rzeźbiarską frontowej elewacji, której autorem był Jan Voigt. Kamieniczka ta stanowi najcenniejszy przykład budownictwa mieszczańskiego w Gdańsku. Kamieniczka Nr 42 ma cenną elewację barokową z końca siedemnastego wieku i portal z roku 1567. Obie te kamieniczki są własnością Państwa i pozostają w użytkowaniu Instytutu Morskiego.
(Dec. z dnia 23 stycznia 1953 r.; Nr rej. 32).

10. **Kuźnia wodna** przy ul. Bytowskiej Nr 4 w Gdańsku-Oliwie. Jej drewniany budynek wzniesiono w siedemnastym wieku a rozbudowano w wieku osiemnastym. Mieszczą się w nim częściowo zachowane dawne urządzenia kowalskie o napędzie wodnym. Obiekt ten jest jedynym tego rodzaju zabytkiem przemysłowym na północnych obszarach Polski. Jest on własnością Państwa a pozostaje w użytkowaniu Muzeum Techniki prowadzonego przez Naczelną Organizację Techniczną w Warszawie.
(Dec. z dnia 29 sierpnia 1956 r.; Nr rej. 43).

11. **Pocysterski kościół katedralny z wyposażeniem oraz bezpośrednio przyległe budynki:** klasztor z krużgankami i kaplica Najśw. Panny Marii, w Gdańsku-Oliwie przy ul. Cystersów. Zespół ten wzniesiono w trzynastym wieku, rozbudowano w okresie od połowy czternastego do końca szesnastego wieku, a częściowo przebudowano w wiekach siedemnastym i osiemnastym. Wymieniony kościół pod wezwaniem Św. Trójcy, jest bazyliką trójnawową z transeptem oraz wydłużonym prezbiterium z obejściem. Do jego elewacji południowej przylega klasztor o kształcie czworoboku z wirydarzem po środku. Zespół ten należy do Kurii Biskupiej.
(Dec. z dnia 14 listopada 1956 r.; Nr rej. 47).

12. **Kościół** parafialny pod wezwaniem Bożego Ciała wraz **z sąsiednim budynkiem mieszkalnym** przy ul. 3-go Maja w Gdańsku. Kościół ten wzniesiony w latach 1380—1596 jest budowlą późno-gotycką o wnętrzu salowym ze skrzydłem północnym dobudowanym w roku 1688. Wymieniony dom mieszkalny wzniesiono w 1762 r. Obiekt ten należy do Rady Parafialnej Kościoła Narodowego.
(Dec. z dnia 16 grudnia 1956 r.; Nr rej. 48).

13. **Kościół** parafialny pod wezwaniem Św. Mikołaja przy ul. Świętojańskiej Nr 72 w Gdańsku, gotycki, wzniesiony w czternastym wieku jako trójnawowa hala z czteroprzęsłowym prezbiterium, którego wieżę podwyższono w drugiej połowie piętnastego wieku, a w drugiej połowie siedemnastego wieku wzniesiono kaplicę. Jest on jedynym obiektem w obrębie Głównego Miasta, który w pełni zachował pierwotne, cenne wyposażenie. Kościół ten należy do Zakonu Ojców Dominikanów.
(Dec. z dnia 23 marca 1957 r.; Nr rej. 51).

14. **Żuraw** przy ul. Szerokiej Nr 67/68 w Gdańsku, wzniesiony w połowie piętnastego wieku, gotycki, służył wielorakim celom — jako dźwig przeładunkowy, magazyn i obiekt obronny. Jest on zabytkiem o znaczeniu unikalnym a jego monumentalna bryła stanowi charakterystyczny akcent panoramy Gdańska nad Motławą. Zabytek ten jest własnością Państwa i pozostaje w użytkowaniu Muzeum Morskiego w Gdańsku.
(Dec. z dnia 18 grudnia 1959 r.; Nr rej. 71).

15. **Kościół** rektorski pod wezwaniem Św. Trójcy przy ul. Św. Trójcy Nr 1 w Gdańsku, wzniesiony w latach 1430—1514, późnogotycki, halowy, trójnawowy, z kaplicą Św. Anny dobudowaną w drugiej połowie piętnastego wieku. Należy on do Zakonu Ojców Franciszkanów.
(Dec. z dnia 18 grudnia 1959 r.; Nr rej. 72).

16. **Dom podcieniowy** Nr 297 przy ul. Jedności Robotniczej w Gdańsku-Lipcach, wzniesiony w końcu siedemnastego wieku, mający konstrukcję szachulcową oraz podcienie w szczytowej ścianie. Jest to zabytek o wartości unikalnej, stanowiący własność Państwa, pozostający w użytkowaniu Ludwika Piekarskiego.
(Ded. z dnia 18 grudnia 1959 r.; Nr rej. 73).

17. **Mury obronne Głównego Miasta** w Gdańsku, wzniesione w wiekach czternastym, piętnastym i szesnastym z cegły, gotyckie, zachowane w odcienkach od strony południowej równoległych do Alei Leningradzkiej, od strony zachodniej usytuowanych wzdłuż Targu Węglowego i Targu Drzewnego oraz od północnej strony — wzdłuż ulicy Podwale Staromiejskie — z fragmentami baszt. Mury te wraz z fragmentami baszt stanowią własność Państwa.
(Dec. z dnia 18 grudnia 1959 r.; Nr rej. 74).

18. **Zespół dwóch bliźniaczych spichrzy** przy ul. Chmielnej Nr 2/3 w Gdańsku, wzniesiony w końcu osiemnastego wieku, stanowiący własność Państwa.
(Dec. z dnia 18 grudnia 1959 r.; Nr rej. 85).

19. **Spichrz** przy ul. Żytniej Nr 20 w Gdańsku, wzniesiony w siedemnastym wieku, stanowiący własność Państwa.
(Dec. z dnia 18 grudnia 1959 r.; Nr rej. 86).

20. **Spichrz** przy ul. Żytniej Nr 21 w Gdańsku, wzniesiony w drugiej połowie siedemnastego wieku, stanowiący własność Państwa.
(Dec. z dnia 18 grudnia 1959 r.; Nr rej. 87).

21. **Spichrz** przy ul. Szpitalnej Nr 4 w Gdańsku wzniesiony w siedemnastym wieku, zburzony w 1945 r., odbudowany w latach 1965—1968 na cele mieszkalne, stanowiący własność Państwa i użytkowany przez państwowy Teatr Ziemi Gdańskiej.
(Dec. z dnia 18 grudnia 1959 r.; Nr rej. 88).

22. **Twierdza** w Wisłoujściu, składająca się z latarni morskiej, działobitni, koszar oraz fortu carre z kazamatami i rewelinem — wzniesiona w okresie od drugiej połowy piętnastego wieku do połowy wieku siedemnastego, rozbudowana w wieku osiemnastym i dziewiętnastym. Jest to jedyna w Polsce dawna twierdza morska. Stanowi ona własność Państwa.
(Dec. z dnia 18 grudnia 1959 r.; Nr rej. 89).

23. **Dom Angielski** Nr 16 przy ul. Chlebnickiej w Gdańsku wzniesiony w 1570 r. przez architekta Jana Kramer'a, mający elewację frontową o bogatej dekoracji rzeźbiarskiej. Stanowi on cenny przykład krzyżowania się architektonicznych prądów włoskich i niderlandzkich. Dom ten jest własnością Państwa.
(Dec. z dnia 18 grudnia 1959 r.; Nr rej. 90).

24. **Kamienica** Nr 1 przy ul. Lawendowej w Gdańsku, wzniesiona około 1620 r., wewnątrz przebudowana w latach 1959—1960, stanowiąca własność Państwa.
(Dec. z dnia 15 lutego 1960 r.; Nr rej. 96).

25. **Ratusz Głównego Miasta** przy ul. Długiej Nr 46 w Gdańsku, wzniesiony w latach 1379—1382 i 1486—1492, przebudowany w drugiej połowie szesnastego wieku, gotycko-renesansowy z rokokowym portalem z lat 1766—1768. Z pierwotnego, cennego wyposażenia wnętrz tego ratusza zachował się w całości wystrój Wielkiej Sali Rady pochodzący z przełomu wieków szesnastego i siedemnastego. Ratusz ten jest jednym z najcenniejszych zabytków miasta Gdańska. Stanowi on własność Państwa i użytkowany jest jako Muzeum Historii Miasta Gdańska.
(Dec. z dnia 13 października 1959 r.; Nr rej. 97).

26. **Brama Chlebnicka** przy ul. Chlebnickiej Nr 21 w Gdańsku, wzniesiona w okresie do połowy piętnastego wieku, gotycka, będąca najstarszą z zachowanych bram wodnych miasta Gdańska, w latach 1958—1960 odbudowana na cele mieszkalno-użytkowe. Jest ona własnością Państwa i pozostaje w użytkowaniu państwowego przedsiębiorstwa o nazwie Pracownie Konserwacji Zabytków.
(Dec. z dnia 7 listopada 1960 r.; Nr rej. 114).

27. **Baszta Narożna** przy ul. Ogarnej w Gdańsku, wzniesiona w połowie czternastego wieku w południowo-zachodnim narożniku wysokiego muru obronnego Głównego Miasta, stanowi własność Państwa, a użytkowana jest przez Związek Harcerstwa Polskiego.
(Dec. z dnia 7 listopada 1960 r.; Nr rej. 115).

28. **Kościół** rektorski pod wezwaniem Św. Piotra i Pawła przy ul. Żabi Kruk w Gdańsku, wzniesiony w latach 1393—1487, gotycki, halowy, trójnawowy, należący do parafii rzymsko-katolickiej obrzędu ormiańskiego.
(Dec. z dnia 8 lutego 1961 r.; Nr rej. 116).

29. **Karczma** przy ul. Żuławskiej Nr 29 w Gdańsku-Oruni, wzniesiona na przełomie osiemnastego i dziewiętnastego wieku, konstrukcji szachulcowej, stanowiąca własność Państwa a pozostająca w użytkowaniu Jana Wałdocha.
(Dec. z dnia 8 lutego 1961 r.; Nr rej. 117).

30. **Dom mieszkalny** Nr 19 przy ul. Zamurnej w Gdańsku, zbudowany na początku dziewiętnastego wieku, konstrukcji szachulcowej wypełnionej cegłą, remontowany w latach 1968—1970, stanowiący własność Państwa a użytkowany przez Rzemieślniczą Spółdzielnię Zaopatrzenia i Zbytu „Instalator” w Gdańsku.
(Dec. z dnia 24 lutego 1961 r.; Nr rej. 118).

31. **Dom mieszkalny** Nr 20 przy ul. Zamurnej w Gdańsku, zbudowany w okresie baroku, przebudowany w dziewiętnastym wieku, stanowiący własność Państwa.
(Dec. z dnia 24 lutego 1961 r.; Nr rej. 119).

32. **Baszta na Podmurzu** przy ul. Podmurze w Gdańsku usytuowana w zachodnim odcinku średniowiecznych fortyfikacji miejskich pomiędzy Basztą „Jacek” a ul. Szeroką, wzniesiona około połowy czternastego wieku, stanowiąca własność Państwa.
(Dec. z dnia 29 kwietnia 1968 r.; Nr rej. 261).

33. **Baszta Kotwiczników** przy ul. Kotwiczników Nr 20 w Gdańsku, wzniesiona w czternastym wieku, przebudowana w szesnastym wieku a odbudowana w latach 1968—1969, stanowiąca własność Państwa, użytkowana aktualnie przez Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków Województwa Gdańskiego.
(Dec. z dnia 29 kwietnia 1968 r.; Nr rej. 262).

34. **Zespół północny bastionów Doliny Nowych Ogrodów** usytuowany pomiędzy ulicami: Strzelecką, Gen. Świerczewskiego i Dąbrowskiego w Gdańsku. Jego umocnienia ziemne wzniesiono w latach 1655—1656 a w późniejszych latach siedemnastego wieku rozbudowano ten zespół. Jest on własnością Państwa.
(Dec. z dnia 14 czerwca 1968 r.; Nr rej. 263).

35. **Zespół południowy bastionów Doliny Nowych Ogrodów** usytuowany pomiędzy ulicami: Stawki, Przybój, Górka i Pohulanka w Gdańsku. Jego umocnienia ziemne wzniesiono w latach 1655—1656 a na początku wieku osiemnastego oraz w dziewiętnastym wieku rozbudowano i uzupełniono. Jest on własnością Państwa.
(Dec. z dnia 14 czerwca 1968 r.; Nr rej. 264).

36. **Reduta Napoleońska** przy ul. 3-go Maja w Gdańsku, będąca murowanym szańcem wzniesionym w latach 1809—1813, stanowiąca własność Państwa.
(Dec. z dnia 14 czerwca 1968 r.; Nr rej. 265).

37. **Zespół Szańca Biskupiej Górki** usytuowany pomiędzy ulicami: Zakątną, Na Stoku, Stoczniowców i Pohulanka w Gdańsku, składający się z umocnień murowano-ziemnych wzniesionych w 1630 r., przebudowanych w latach 1655—1656 przez Jana Strakowskiego i około 1710 r. — przez Charpentier'a, rozbudowany w dziewiętnastym wieku. To koronne dzieło składa się z bastionów o nazwach: Zbawiciel, Pośredni, Ostroróg i Vigiliance — z dwoma lunetami. Zabytek ten jest własnością Państwa.
(Dec. z dnia 14 czerwca 1968 r.; Nr rej. 266).

38. **Zespół Reduty Biskupiej Górki** usytuowany u południowego wylotu ul. Biskupiej. Jest to powstałe w latach 1828—1833 założenie koszarowe, od strony miasta zamknięte murem obronnym z dwiema bramami. Zespół ten stanowi własność Państwa.
(Dec. z dnia 14 czerwca 1968 r.; Nr rej. 267).

39. **Szaniec Grodziska** — z lunetą, murowano-ziemny — usytuowany na północ od ul. Kurkowej w obrębie ulic 3-go Maja i Dąbrowskiego, wzniesiony w 1655 r., rozbudowany w roku 1684 i na początku osiemnastego wieku, a w latach 1811—1813 miała miejsce budowa lunety Sénarmonta. Szaniec ten składa się z Bastionu Kurkowego i Bastionu Jerozolimskiego. Jest on własnością Państwa.
(Dec. z dnia 14 czerwca 1968 r.; Nr rej. 268).

40. **Szaniec Jezuicki** na Starych Szkotach w Gdańsku usytuowany między ulicami Zamiejską i Szkocką, wzniesiony około połowy dziewiętnastego wieku, jest przykładem fortu typu przejściowego. Szaniec ten stanowi własność Państwa.
(Dec. z dnia 14 czerwca 1968 r.; Nr rej. 269).

41. **Wielki Młyn** przy ul. Wielkie Młyny w Gdańsku. Jest to gotycki młyn zbożowy wzniesiony w 1350 r., spalony w 1945 r. a odbudowany w roku 1962 z przystosowaniem jego wnętrz na cele magazynowe i biurowe. Obiekt ten stanowi własność Państwa i jest użytkowany przez Biuro Obrotu Maszynami i Surowcami.
(Dec. z dnia 14 czerwca 1968 r.; Nr rej. 270).

42. **Budynek zwany Starą Apteką** przy ul. Teatralnej w Gdańsku, wzniesiony około połowy siedemnastego wieku, pierwotnie mieszczący odlewnię pocisków armatnich, zniszczony w roku 1945 a w następnych latach odbudowany. Aktualnie znajdują się w nim lokale użytkowe. Budynek stanowi własność Państwa i jest użytkowany przez Teatr „Wybrzeże”.
(Dec. z dnia 25 kwietnia 1968 r.; Nr rej. 271).

43. **Szpital Św. Ducha,** przy ul. Tobiasza Nr 9 w Gdańsku, wzniesiony w 1647 r. na fundamentach szpitala gotyckiego, był zniszczony w czasie ostatniej wojny, w 1961 r. został odbudowany i adaptowany na cele mieszkalne. Jest on własnością Państwa.
(Dec. z dnia 24 kwietnia 1968 r.; Nr rej. 272).

44. **Kamienica** Nr 28 przy ul. Długiej w Gdańsku, wzniesiona w dobie renesansu — w 1560 r. — dla rodziny Farberów, zrekonstruowana w latach 1950—1951. Jest ona własnością Państwa.
(Dec. z dnia 22 listopada 1969 r.; Nr rej. 273).

45. **Kamienica** Nr 11 przy ul. Dzianej w Gdańsku, wzniesiona około 1500 r., przebudowana około roku 1595 w stylu renesansowym, uszkodzona w 1945 r. Jej elewacja

wschodnia odznacza się bogatym wystrojem kamieniarskim. Jest ona własnością Państwa.
(Dec. z dnia 1 września 1969 r.; Nr rej. 274).

46. **Kościół** pod wezwaniem Św. Jakuba przy ul. Cystersów w Gdańsku-Oliwie, wzniesiony w wiekach czternastym i piętnastym, mający wystrój wnętrza z około 1600 r. i wieżę z 1709 r. Należy on do parafii rzymsko-katolickiej.
(Dec. z dnia 25 lipca 1969 r.; Nr rej. 276).

47. **Dwór IV** przy ul. Polanki Nr 119/121 w Gdańsku-Oliwie, wzniesiony w końcu osiemnastego wieku jako typowa rezydencja z założeniem parkowym. Stanowi on własność Państwa i jest użytkowany przez Państwowe Sanatorium Przeciwgruźlicze, Dziecięce.
(Dec. z dnia 25 lipca 1969 r.; Nr rej. 277).

48. **Kamienica** Nr 29 przy ul. Długiej w Gdańsku, wzniesiona w pierwszej połowie siedemnastego wieku, z wczesnobarokową elewacją frontową zrekonstruowaną w latach 1950—1951 według stanu z około 1620 r., stanowiąca własność Państwa.
(Dec. z dnia 22 listopada 1969 r.; Nr rej. 279).

49. **Kamienica** Nr 30 przy ul. Długiej w Gdańsku, późnorenesansowa, wzniesiona w 1619 r. przez architekta Abrahama van den Blocke'a, zrekonstruowana w latach 1950—1951, reprezentująca typowe formy manieryzmu niderlandzkiego w architekturze. Zabytek ten jest własnością Państwa.
(Dec. z dnia 22 listopada 1969 r.; Nr rej. 280)

50. **Kamienica** Nr 32 przy ul. Długiej w Gdańsku, wzniesiona w 1725 r., przebudowana około roku 1800, zrekonstruowana w latach 1950—1951 według stanu z 1725 r., stanowiąca własność Państwa. Zachował się jej cenny portal barokowy z drugiej połowy siedemnastego wieku.
(Dec. z dnia 22 listopada 1969 r.; Nr rej. 281).

51. **Kamienica** Nr 34 przy ul. Długiej w Gdańsku, wzniesiona około 1800 r. w stylu klasycystycznym, zrekonstruowana w latach 1950—1951, mająca jedyny w Gdańsku empirowy portal z początku dziewiętnastego wieku, stanowiąca własność Państwa.
(Dec. z dnia 22 listopada 1969 r.; Nr rej. 282).

52. **Kamienica** Nr 37 przy ul. Długiej w Gdańsku, wzniesiona w drugiej połowie szesnastego wieku w stylu renesansowym, zrekonstruowana w latach 1950—1953, stanowiąca własność Państwa.
(Dec. z dnia 22 listopada 1969 r.; Nr rej. 283).

53. **Kamienica** Nr 45 przy ul. Długiej w Gdańsku, renesansowa, wzniesiona około 1560 r. dla rodziny Conert'ów, zrekonstruowana w latach 1950—1953 według pierwotnego stanu, stanowiąca własność Państwa a użytkowana przez Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze. Cenna fasada tej kamienicy jest najbardziej klasycznym przykładem renesansu włoskiego w architekturze miasta Gdańska.
(Dec. z dnia 22 listopada 1969 r.; Nr rej. 284).

54. **Wielka Aleja,** obecnie Aleja Zwycięstwa w Gdańsku-Wrzeszczu, założona w latach 1768—1770 z inicjatywy ówczesnego burmistrza Daniela Gralath'a jako prosta aleja z dwoma szpalerami drzew lipowych. Aleja ta jest własnością Państwa.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 285).

55. **Ratusz Staromiejski** przy ul. Korzennej Nr 33/35 w Gdańsku, stanowiący dzieło architekta flamandzkiego Antoniego van Obberghen'a, wzniesiony w latach 1587—1595 z cegły, mający bogaty rzeźbiarski wystrój kamienny i manierystyczny portal główny z herbem Polski. Ratusz ten jest doskonałym przykładem renesansu niderlandzkiego w architekturze miasta Gdańska, stanowi własność Państwa i użytkowany jest przez Wojewódzki Dom Kultury.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 286).

56. **Dwór Bractwa Św. Jerzego,** zwany także Strzelnicą, przy Targu Węglowym Nr 27 w Gdańsku, gotycki wzniesiony w latach 1487—1494 przez Jerzego Glotau'a, z ośmioboczną wieżyczką dobudowaną w drugiej połowie siedemnastego wieku, stanowiący własność Państwa a użytkowany przez Stowarzyszenie Architektów Polskich.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 287).

57. **Kamienica „Lwi Zamek"** przy ul. Długiej Nr 35 w Gdańsku, wzniesiona w 1569 r. na zrębach wcześniejszego budynku gotyckiego według projektu architekta drezdeńskiego Jana Kramer'a, mająca bogaty wystrój kamieniarski stanowiący dzieło rzeźbiarza Fryderyka Vroom'a z Haarlemu, zrekonstruowana w latach 1950—1951 przy użyciu autentycznych detali kamieniarskich. Zabytek ten stanowi wyjątkową pozycję w dawnej architekturze Gdańska. Jest on własnością Państwa a użytkuje go Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 288).

58. **Dom Ławników,** zwany także Sienią Gdańską, przy ul. Długi Targ Nr 43 w Gdańsku, wzniesiony około 1500 r., przebudowany w dobie renesansu (portal manierystyczny z pierwszego ćwierćwiecza siedemnastego wieku) oraz w dobie baroku (szczyt z lat 1710—1712), mający autentyczną gotycką elewację odkrytą w toku odbudowy dokonanej po ostatniej wojnie. Zabytek ten jest własnością Państwa a użytkuje go Związek Polskich Artystów Plastyków.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 289).

59. **Dom Opatów Pelplińskich** przy ul. Elżbietańskiej Nr 3 w Gdańsku, wzniesiony w 1612 r. przez cystersów pelplińskich według projektu Abrahama van den Blocke'a (?), stanowiący własność Państwa i użytkowany przez Gdańskie Biuro Projektów Budownictwa Ogólnego. W roku 1912 odrestaurowano fasady tego domu i całkowicie wymieniono ich detale kamieniarskie.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 290).

60. **Kościół** rektorski pod wezwaniem Św. Katarzyny przy ul. Wielkie Młyny Nr 4 w Gdańsku, gotycki, wzniesiony w latach 1326—1380, rozbudowany w piętnastym wieku, należący do Zakonu Ojców Karmelitów. Zabytek ten jest nastarszym spośród sakralnych zabytków miasta Gdańska.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 291).

61. **Kościół** pod wezwaniem Św. Ducha, zwany także Kaplicą Królewską, przy ul. Św. Ducha w Gdańsku, barokowy, wzniesiony w latach 1678—1681 z inicjatywy króla Jana III Sobieskiego według projektu Tylmana z Gameren, należący do parafii rzymsko-katolickiej. Wystrój rzeźbiarski tego kościoła jest dziełem Andrzeja Schlüter'a Młodszego.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 292).

62. **Bastion Św. Gertrudy** w Gdańsku znajdujący się na południowy-zachód od Placu Wałowego między ulicą Dolna Brama a torami linii kolejowej z Gdańska do Tczewa, murowono-ziemny, zbudowany około 1600 r. według projektu Antoniego van Obberghen'a, stanowiący własność Państwa.
(Dec. z dnia 28 lutego 1967 r.; Nr rej. 293).

63. **Baszta „Jacek"** przy ul. Pańskiej w Gdańsku, gotycka, zbudowana około 1400 r., stanowiąca własność Państwa.
(Dec .z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 294).

64. **Brama Zielona** przy ul. Długi Targ Nr 24 w Gdańsku, wzniesiona w latach 1564—1568 przez budowniczego Regnier'a z Amsterdamu z przeznaczeniem na rezydencję królewską, przebudowana w dziewiętnastym wieku, stanowiąca własność Państwa i użytkowana przez państwowe przedsiębiorstwo o nazwie Pracownie Konserwacji Zabytków. Jest to zabytek reprezentujący typowe formy manieryzmu niderlandzkiego w architekturze.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 295).

65. **Dwór Artusa** przy ul. Długi Targ Nr 44 w Gdańsku, gotycko-renesansowy, wzniesiony w latach 1476—1481, przebudowany w roku 1552 i w latach 1616—1617. Ta ostatnia przebudowa dokonana według koncepcji Abrahama van den Blocke'a nadała wymienionej budowli formy zachowane do dziś. Zabytek ten stanowi własność Państwa a użytkuje go Związek Polskich Artystów Plastyków.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 296).

66. **Budynek Poczty Polskiej** przy Placu Obrońców Poczty Polskiej w Gdańsku, wzniesiony w latach 1838—1844, stanowiący pomnik bohaterstwa polskich pocztowców wykazanego podczas obrony w czasie działań wojennych w 1939 r. Budynek ten jest własnością Państwa i pozostaje w użytkowaniu Technikum Łączności w Gdańsku.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 297).

67. **Dom Uphagen'a** przy ul. Długiej Nr 12 w Gdańsku, wzniesiony w 1776 r. przez Jana Dreyer'a dla Jana Uphagen'a, zniszczony w 1945 r., odbudowany w latach 1950—1953, mający autentyczną pierwszą kondygnację fasady głównej z portalem, stanowiący własność Państwa, użytkowany obecnie przez Wojewódzką i Miejską Bibliotekę Publiczną.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 298).

68. **Kamienica** z przedprożem przy ul. Piwnej Nr 1 w Gdańsku, wczesnobarokowa, wzniesiona w latach 1638—1640 zapewne przez Andrzeja Schlüter'a Starszego, mająca fasadę w całości autentyczną i rokokowe przedproże zbudowane około połowy osiemnastego wieku, stanowiąca własność Państwa, użytkowana obecnie przez Cech Rzemiosł Różnych.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 299).

69. **Spichrz „Wisłoujście"** przy ul. Chmielnej Nr 53 w Gdańsku, barokowy, wzniesiony na przełomie wieków siedemnastego i osiemnastego, stanowiący własność Państwa, użytkowany obecnie przez Gdańskie Zakłady Zielarskie „Herbapol".
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 300).

70. **Fontanna Neptuna** na ul. Długi Targ w Gdańsku, wzniesiona w 1633 r. według projektu Abrahama van den Blocke'a, zwieńczona posągiem Neptuna wykonanym z brązu w latach 1612—1615 przez Piotra Husen'a, otoczona kratą kutą ze stali będącą dziełem Jana Rogge'a z roku 1634. Nowy trzon i oprawę basenu tej fontanny wykonał w latach 1757—1761 rzeźbiarz Jan Stender. Zabytek ten jest własnością Państwa.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 301).

71. **Kościół** rektorski pod wezwaniem Św. Bartłomieja przy ul. Św. Bartłomieja Nr 1 w Gdańsku, gotycki, wzniesiony w latach 1482—1495 z wieżą dobudowaną w latach 1591—1601 i kaplicą przylegającą do elewacji północnej wzniesioną w latach 1643—1644, należący do Zakonu Ojców Jezuitów.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 302).

72. **Baszta Słomiana** przy Targu Węglowym w Gdańsku, gotycka, zbudowana w końcu szesnastego wieku w zachodniej linii wysokiego muru obronnego, stanowiąca własność Państwa, użytkowana obecnie przez Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Gdańsku.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 303).

73. **Brama Mariacka** przy ul. Mariackiej Nr 25/26 w Gdańsku, gotycka, wzniesiona w drugiej połowie piętnastego wieku, po zniszczeniu w 1945 r. odbudowana w latach 1959—1960, stanowiąca własność Państwa, użytkowana obecnie przez Muzeum Archeologiczne w Gdańsku.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 304).

74. **Brama Straganiarska** przy ul. Straganiarskiej w Gdańsku, gotycka, wzniesiona w latach 1482—1483, rozbudowana na przełomie wieków siedemnastego i osiemnastego, po zniszczeniu w 1945 r. odbudowana z przeznaczeniem na cele mieszkalne, stanowiąca własność Państwa.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 305).

75. **Brama Stągiewna** przy ul. Stągiewnej w Gdańsku, gotycka, wzniesiona w latach 1517—1519 jako zespół dwu baszt połączonych arkadą, stanowiąca własność Państwa.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 306).

76. **Mała Zbrojownia** przy Placu Wałowym w Gdańsku, wzniesiona w latach 1643—1645 przez Jerzego Strakowskiego, której szczyty przebudowano w 1833 r., po zniszczeniu w 1945 r. zrekonstruowana z przeznaczeniem na cele użytkowe, stanowiące własność Państwa, użytkowana obecnie przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne Gdańsk—Gdynia.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 307).

77. **Zespół budynków** dawnego przytułku dla sierot i starców (tj. budynek główny i boczny) przy ul. Sierocej Nr 6 w Gdańsku, wzniesiony w latach 1698—1699 przez Bartłomieja Ranisch'a, przebudowany dwukrotnie w wiekach osiemnastym i dwudziestym, a w latach 1965—1966 adaptowany na cele mieszkalne, stanowiący własność Państwa.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 308).

78. **Portal i kamieniarka** szczytu domu Nr 38 przy ul. Wały Jagiellońskie w Gdańsku, stanowiącego własność Państwa. Portal i detale rzeźbiarskie szczytu tego domu pochodzą z dawnego sierocińca wzniesionego w 1549 r. przez budowniczego Gabriela z Akwizgranu (sierociniec ten rozebrano w 1916 r.). Są one przykładem najstarszej, renesansowej kamieniarki w Gdańsku.
(Dec. z dnia 24 lutego 1967 r.; Nr rej. 309).

79. **Złota Brama** przy ul. Długiej w Gdańsku, wzniesiona w 1612 r. przez budowniczego Jana Strakowskiego według projektu Abrahama van den Blocke'a, nawiązująca do renesansowych budowli włoskich i ornamentalnych wzorów niderlandzkich, stanowiąca własność Państwa, użytkowana obecnie przez Stowarzyszenie Architektów Polskich. W roku 1957 zrekonstruowano te jej fragmenty, które uległy zniszczeniu w czasie ostatniej wojny.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 310).

80. **Mały Młyn** przy ul. Bednarskiej w Gdańsku, wzniesiony w drugiej połowie czternastego wieku nad rzeką Radunią, zniszczony podczas ostatniej wojny i odbudowany w 1967 r., stanowiący własność Państwa, użytkowany obecnie przez Polski Związek Wędkarski.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 311).

81. **Baszta pod Zrębem** przy ul. Żabi Kruk w Gdańsku, gotycka, wzniesiona około 1487 r., przebudowana w siedemnastym wieku, wchodziła w skład obronnych umocnień Starego Przedmieścia, stanowiąca własność Państwa, użytkowana obecnie przez Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 312).

82. **Dom pod Murzynkiem** przy ul. Szafarnia Nr 3 w Gdańsku, późnobarokowy, wzniesiony w latach 1728—1735, odbudowany w latach 1965—1967 z przystosowaniem jego wnętrz na lokale biurowe, stanowiący własność Państwa, użytkowany obecnie przez Fundusz Wczasów Pracowniczych. W domu tym zachował się autentyczny portal kamienny z rzeźbą przedstawiającą głowę Murzynka.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 313).

83. **Brama Świętojańska** przy ul. Św. Jana w Gdańsku, gotycka, wzniesiona w drugiej połowie czternastego wieku, w ciągu murów miejskich od strony rzeki Motławy, stanowiąca własność Państwa.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 314).

84. **Kościół** pod wezwaniem Św. Brygidy **z fragmentami murów dawnego klasztoru** przy ul. Brygidki w Gdańsku, gotycki, wzniesiony w końcu czternastego wieku w formie dwunawowej hali, nawę południową i prezbiterium od zachodniej strony dobudowano w szesnastym wieku oraz wieżę zbudowano w siedemnastym wieku — należący do parafii rzymsko-katolickiej. Budynek klasztorny przy tym kościele wzniesiony na przełomie wieków czternastego i piętnastego został rozebrany w dziewiętnastym wieku. Pozostały z niego fragmenty murów.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 315).

85. **Bastion Św. Elżbiety** usytuowany u zbiegu ulic Podwale Grodzkie i Wały Jagiellońskie w Gdańsku, wzniesiony jako element składowy systemu nowożytnych fortyfikacji miasta Gdańska, odrestaurowany w 1967 r., stanowiący własność Państwa.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 316).

86. **Kościół** pod wezwaniem Św. Jana przy ul. Świętojańskiej w Gdańsku. Zbudowany w wieku czternastym i piętnastym, gotycki, halowy, trójnawowy o sklepieniach gwiaździstych, z transeptem i trójnawowym prezbiterium.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 317).

87. **Brama Żuławska** przy ul. Elbląskiej w Gdańsku, wzniesiona w 1628 r. przez Jana Strakowskiego, stanowiąca własność Państwa. Reprezentuje ona styl manieryzmu niderlandzkiego.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 318).

88. **Brama Św. Ducha** przy ul. Św. Ducha w Gdańsku, gotycka, wzniesiona około połowy piętnastego wieku, stanowiąca własność Państwa.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 319).

89. **Baszta „Łabędź"** znajdująca się u zbiegu ulic Targ Rybny i Wartkiej, wzniesiona w drugiej połowie pięt-

nastego wieku, nadbudowana na początku szesnastego wieku, stanowiąca własność Państwa.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 320).

90. **Dom Kaznodziejów** przy ul. Katarzynki Nr 1/3 w Gdańsku, będący zespołem trzech identycznych kamieniczek wzniesionych w latach 1599—1602 przypuszczalnie przez Antoniego van Obberghen'a w stylu manieryzmu niderlandzkiego. Wnętrza odbudowano w latach 1968—1970 z przeznaczeniem dla przychodni lekarskiej. Zabytek ten jest własnością Państwa.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 321).

91. **Zespół Bastionów Holenderskich Dolnego Miasta** składający się z pięciu bastionów o nazwach: Żubr, Wilk, Wyskok, Miś i Królik, wzniesiony w latach 1621—1636 przez Jerzego Strakowskiego według projektu Korneliusza van den Bosch'a, stanowiący własność Państwa.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 322).

92. **Wielka Zbrojownia ze studzienką** przy Targu Węglowym w Gdańsku, wzniesiona w latach 1600—1605 przez Jana Strakowskiego według projektu Antoniego van Obberghen'a, mająca bogatą dekorację rzeźbiarską stanowiącą dzieło Willem'a van der Meer'a i Abrahama van den Blocke'a, dwukrotnie odrestaurowana w 1887 i w 1911 r., odbudowana w roku 1958, stanowiąca własność Państwa, użytkowana obecnie przez Państwową Szkołę Sztuk Plastycznych. Zabytek ten jest wybitnym dziełem manieryzmu niderlandzkiego.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 323).

93. **Budynek** zachodni Dworu Miejskiego przy ul. Bogusławskiego w Gdańsku, wzniesiony w 1620 r. na zrębach gotyckich murów obronnych, dawniej będący stajnią, stanowiący własność Państwa, użytkowany obecnie przez Przedsiębiorstwo Upowszechniania Prasy i Książki „Ruch".
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 324).

94. **Budynek** południowy Dworu Miejskiego usytuowany wzdłuż ul. Ogarnej w Gdańsku, wzniesiony około 1620 r. przez Jana Strakowskiego na murach gotyckich, dawniej będący stajnią, stanowiący własność Państwa, użytkowany obecnie przez Związek Harcerstwa Polskiego.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 325).

95. **Brama Krowia** u wylotu ul. Ogarnej w Gdańsku, wzniesiona w końcu czternastego wieku jako brama miejska, przebudowana w latach 1903—1905, stanowiąca własność Państwa. W jej szczytowych elewacjach zachowały się cenne relikty gotyckiej architektury.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 326).

96. **Dom Bramny** przy ul. Armii Polskiej Nr 15 w Gdańsku-Oliwie, wchodzący niegdyś w skład zespołu budynków dawnego klasztoru Cystersów, wzniesiony zapewne w piętnastym wieku w ciągu zewnętrznych, gotyckich murów obronnych klasztoru, od roku 1945 stanowiący własność Państwa, użytkowany obecnie przez Dzielnicowy Zarząd Budynków Mieszkalnych.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 327).

97. **Wiatrak Żuławski** przy ul. Opackiej Nr 12 w Gdańsku-Oliwie, zbudowany w osiemnastym wieku na obszarze Żuław Gdańskich, skąd w 1933 r. został przeniesiony na miejsce, w którym on aktualnie się znajduje. Zabytek ten jest jedynym przykładem zachowanego wiatraka odwadniającego, charakterystycznego w ubiegłych wiekach dla Żuław Gdańskich.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 328).

98. **Kamienica** Nr 19 przy ul. Straganiarskiej w Gdańsku, wzniesiona około 1630 r., stanowiąca własność Państwa. Jest to budynek o formach późnego manieryzmu niegdyś mieszczący tzw. Szkołę Świętojańską, a obecnie służący celom mieszkalnym.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 329).

99. **Brama Wyżynna** przy Placu Pierwszego Maja w Gdańsku, zbudowana w latach 1574—1575 z cegieł, której fasady (zachodnia i boczne) otrzymały w latach 1568—1588 kamienną okładzinę z bogato rzeźbionym fryzem na zachodniej fasadzie będącym dziełem warsztatu Willem'a van den Block'a. Jej wschodnia elewacja kamienna pochodzi z roku 1884. Zabytek ten zajmuje wybitne miejsce w historii architektury nowożytnej. Brama ta jest własnością Państwa, obecnie znajduje się w niej Ośrodek Informacyjny Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 330).

100. **Spichrz pod Jeleniem** przy ul. Grodzkiej Nr 16 w Gdańsku, wzniesiony w 1771 r., o konstrukcji szachulcowej, z rzeźbą jelenia w szczycie frontowym, stanowiący własność Państwa.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 331).

101. **Brama Nizinna** usytuowana u wylotu ulicy Dolna Brama w Gdańsku, wzniesiona w 1626 r. przez Jana Strakowskiego jako brama miejska w południowym odcinku nowożytnych umocnień miasta Gdańska. Zabytek jest własnością Państwa.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 332).

102. **Grodzisko Wyżynne** usytuowane w północno-wschodnim rejonie obszaru administracyjnego miasta Gdańska na jednym ze wzgórz dyluwialnych odległym o 400 m od morskiego brzegu, zbudowane w końcu ósmego i na początku dziewiątego wieku w kształcie czworoboku z narożnikami zaokrąglonymi, otoczone podkowiasto wałami od południa, zachodu i północy. Zabytek ten jest własnością Państwa.
(Dec. z dnia 27 lutego 1967 r.; Nr rej. 333).

103. **Zespół budynków i muru** przedbramia ul. Długiej od strony Targu Węglowego w Gdańsku, wzniesiony w okresie od 1410 r. do końca szesnastego wieku, składający się z budynku zwanego Katownią, Wieży Więziennej, muru szyi przelotowej i budynku więziennego, stanowiący własność Państwa, użytkowany obecnie przez Związek Bojowników o Wolność i Demokrację. Zespół ten jest cennym zabytkiem gotyckiej architektury obronnej z nawarstwieniami z okresu przebudowy renesansowej.
(Dec. z dnia 1 września 1969 r.; Nr rej. 334).

104. **Zespół obiektów Śluzy Kamiennej** przy ul. Grodza Kamienna w Gdańsku, obejmujący śluzę, grodze kamienne, umocnienia ziemne i młyn przy śluzie. Zespół ten wzniesiono w latach 1619—1623 w ramach rozbudowy nowożytnych fortyfikacji miasta Gdańska. Jest on własnością Państwa.
(Dec. z dnia 1 września 1969 r.; Nr rej. 335).

105. **Spichrz Oliwski** przy ul. Ołowianka Nr 11 w Gdańsku, wzniesiony prawdopodobnie w czternastym wieku, dwukrotnie przebudowany w końcu szesnastego wieku i w 1793 r., stanowiący własność Państwa.
(Dec. z dnia 14 czerwca 1968 r.; Nr rej. 336).

106. **Spichrz „Panna"** przy ul. Ołowianka Nr 9 w Gdańsku, wzniesiony około 1600 r., dwukrotnie przebudowany w wiekach siedemnastym i osiemnastym, stanowiący własność Państwa.
(Dec. z dnia 14 czerwca 1968 r.; Nr rej. 337).

Niniejszym wykazem objęto tylko część zabytków nieruchomych dawnego budownictwa, urbanistyki i architektury w mieście Gdańsku — wpisanych do rejestru zabytków województwa — przeto kolejnymi wykazami zostaną objęte i ogłoszone dalsze zabytki tego typu znajdujące się w mieście Gdańsku i na pozostałym obszarze województwa gdańskiego.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. — 2,70 zł.

Zakłady Graficzne w Gdańsku. Oddział w Gdyni, zam. 3666. — F-1